

[Carsten Raft.]

skæring af tjenestetiden — det var de 16 måneder — ingen nedskæring af udgifterne.

Det er altså et radikalt krav, der er blevet gennemført, således som det også er tilfældet med alle de andre nedskæringer, der er foretaget. Der er ikke den fjerneste tvivl om, når jeg ser væk fra dette kransekagegilde, som man lægger op til for forligspartiernes vedkommende i dag, at de partier, som var enige i 1957, helst ville have en helt anden og bedre ordening end den, der nu er på alle områder, men de radikale har fået gennemført, at den bliver ringere. Det er dansk forsvarspolitik i dag, og det skal ikke skjules. De radikale holder i dag dansk forsvarspolitik i deres hånd. De er blevet takket af de gamle forsvarsvenlige partier i dag. Jeg kan så vist ikke slutte mig til denne tak, men fordi regeringen skulle dannes som en trekantregering, må den nu slæbe på de radikale. Denne vanskelighed har man føjet til sine øvrige vanskeligheder, og derfor har de andre regeringspartier måttet nedskære deres fordringer under hensyn til den stilling, de radikale har taget.

Det siges i almindelighed, at sagskundskaben er gået ind for denne ordening. Det er ikke rigtigt. Hvis man ser på, hvad der foreligger af udtalelser, har den ganske klart ikke gjort det. Jeg tror, man kan sige, at den har accepteret politiske kendsgerninger. Den har ikke villet gå tilbage og sige: vi sagde nej, og så fik vi noget mindre, det må I finde jer i. Politikerne har sagt til militæret, at det ikke kunne få mere, og det måtte man så tage.

Jeg kan imidlertid gengive nogle udtalelser, der ganske klart viser, hvad sagskundskaben mener. Forsvarschefen har udtalt sig, jeg tror det var på forsvarsstyrelsens vegne, og forsvarschefen har jo ifølge den gældende lov det højeste ansvar for troppernes evne til at forsvare landet; han er, så vidt jeg kan se, slet ikke blevet spurgt i denne forbindelse; der foreligger i hvert tilfælde ikke noget som helst, der kan

dokumentere, at man overhovedet har ulejliget sig med at spørge ham; han udtaler klart i en udtalelse, der foreligger for tinget, at alt det, han har sagt tidligere, vil han ikke gentage; det behøver han så vist heller ikke at gøre. Der foreligger tidligere udtalelser fra de sidste 2-3 år fra værnscheferne, forsvarsstyrelsen og forsvarschefen, som er så tydelige og så afvigende fra dette forslag og dette forlig, at det ikke behøver at gentages; enhver, der gider have ulejligheden, kan læse det.

For at der ikke skal være nogen tvivl, kommer han med en ny udtalelse. Jeg vil dog først minde om, hvad han sagde den 8. maj 1959 om gennemførelsen af 12 måneders tjenestetid, som nu bliver vedtaget. Jeg tror nu ikke hans mening har ændret sig så kolossalt — jeg beder den højtærede formand om tilladelse til at citere nu og senere —:

„Der kan ikke være tvivl om, at en dækningsstyrke med kun 32 pct. fast mandskab, medens resten af denne styrkes personel udgøres af værnepligtige med mellem 4 og 12 måneders tjenestetid, har meget ringe kampværdi. Det er et meget alvorligt ansvar, man påtager sig ved at sende en således sammensat styrke ud i den ulige kamp, der kan blive tale om.“

„Et meget alvorligt ansvar“ påtager tinget sig ved at gennemføre 12 måneders tjenestetid.

Lad os vende tilbage til forsvarschefens nyere erklæringer. I den sidste, der er givet i anledning af forliget af 25. januar 1960, henholder han sig til sine tidligere udtalelser og siger så:

„da forligets styrkemål og budgetramme ligger væsentligt lavere, samtidig med at forudsætningerne om tjenestetidslængde og udrustning ikke er opfyldt, vil den skitserede nyordning kun medføre en begrænset løsning af dansk forsvars opgaver, selv med den støtte, der følger af samarbejdet inden for NATO.“

„En begrænset løsning af dansk forsvars